

De geboortedag van Yeshua

.dvd ryib Jvdah xy>mh avh alh ,vyh ,kl dly iy>vm yk
"Ki Moshi'a yuled lachem haYom halo hu haMashiach haAdon b'ir David! - U is heden de Heiland geboren, namelijk de Mashiach, de Heer, in de stad van David!" (Lucas 2:11). Een klein woordje in het overbekende kerstverhaal ontglipt meestal aan de oplettendheid van de lezer: ,vyh haYom - heden! Het zou goed zijn, als we daar even bij stil zouden staan. Dit woordje "heden" is namelijk mede bepalend voor onze eigen toekomst, ons eigen leven! Dus wat wordt met "heden" eigenlijk bedoeld? In ieder geval beslist niet 25 december, de dag waarop de christenen de geboorte van Yeshua in de stal van Beit Lechem herdenken. "O nee?" zult u nu denken, "hoe dat zo?" - Wel, Yeshua is namelijk niet op 25 december van het jaar 1 geboren, maar eind september van het jaar 6 vóór de gewone jaartelling. De foutieve berekening van Dionysius heeft de verkeerde jaartelling veroorzaakt, maar voor het bewust onjuiste vastleggen van de geboortedag des Heren als algemene christelijke feestdag was echter iemand anders verantwoordelijk: namelijk keizer Constantijn, die het vroege christendom met het Romeinse heidendom vermengde, waaruit uiteindelijk de rooms-katholieke kerk ontstond. Door zijn verering van de zonnegod verklaarde hij in het jaar 321 n.C. de zondag tot rustdag in plaats van de Shabat, en dit heeft ertoe geleid dat men kerstmis op 25 december, het feest van de zonnegod ging vieren en daarmee rukte deze Romeinse keizer de Joodse Messias Yeshua niet alleen los van het Joodse volk om de Gemeente daardoor haar oorspronkelijke Joodse identiteit te ontnemen, maar hij koppelde de geboorte van Jezus Christus nu ook nog aan het door de Romeinen gevierde populaire feest van "Sol invictus" [de onoverwinnelijke zon]!

Kerstfeest van heidense oorsprong

De dag waarop sindsdien de christenen van de meeste denominaties wereldwijd de geboorte van Jezus Christus herdenken, 25 december, is echter niet alleen bij de Romeinen en Grieken een afgodisch feest van bijgeloof geweest, maar van oudsher verjoegen ook de Germanen, de Vikingen en de Kelten dan de boze geesten en vierden rond de 25^e december het feest van de terugkeer van het licht, het zogenaamde midwinter- of **joelfeest**. Doordat keizer Constantijn de geboortedag van Christus op de 25^e december vastlegde, versmolt rond het jaar 381 ook in de gekerstende Noord-Europese landen het heidense feest van het licht met het christelijke feest van het licht en van de vrede. Zo maakte de rooms-katholieke kerk op deze manier handig gebruik van de enorme populariteit van het **joelfeest** om het christendom verder onder de heidenen te verspreiden. Door o.a. Johannes 1:9 aan te halen: "Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld" en deze tekst over de geboorte van Jezus Christus te combineren met Johannes 8:12, waarin Hij zelf zegt: "Ik ben het Licht der wereld" was de link gelegd naar het joelfeest, want ook in dit Germaanse midwinterfeest staat het licht centraal. Dan staat immers de zon op het laagste punt en is de langste nacht overwonnen. Het licht keert weer terug en de dagen zullen weer langer worden. De zon keert zich van de duisternis weer naar het licht en de mensen geven elkaar op die dag cadeautjes, want de zonnegod is geboren! Ook hebben van oudsher allerlei boomrituelen tijdens het midwinterfeest plaatsgevonden. Zo werd de **levensboom** met blinkende ballen versierd. Volgens het oude bijgeloof bezaten deze **heksenballen** namelijk met hun blinkende uitstraling een onheil en heksen afwerende kracht en ook de talrijke boze geesten zouden erdoor gehypnotiseerd raken en dan in de ballen gevangen worden. Sommige oervolken hingen slingers in de levensboom om de boomgeest mild te stemmen. En zo komen ook de kerstballen en de kerstslingers evenals de kerstboom voort uit bijgeloof en de tradities van het **joelfeest**! Hierin vindt ook de kerstman zijn oorsprong. In de noordpoolgebieden en in Scandinavië vereerde men de tussen hemel en aarde reizende god Odin, die vaak in

gezelschap van rendieren werd afgebeeld. Ze kwamen via de rookgaten [schoorstenen] de huizen binnen. Om hen gunstig te stemmen legde men 's nachts voedsel voor hen neer. Veel kerstgebruiken komen dus voort uit puur bijgeloof en afgoderij. Daarom is het haast onbegrijpelijk dat de meeste christenen hier geen kwaad in zien. Ook al is men christen en viert men de geboorte van de Heiland, maar toch blijft men bijzonder hardnekkig vasthouden aan de heidense tradities en zo is het dus eigenlijk niet echt verwonderlijk dat tot de dag van vandaag in de Scandinavische landen het kerstfeest nog steeds zijn oorspronkelijke naam draagt: joel! Daar schrijft men het wel als **jul**, maar alleen in Denemarken spreekt men het uit als **joel**, terwijl men in Zweden en Noorwegen **juul** zegt. Ook in ons land komen veel oude boerengebruiken met de rituelen van de oude religie overeen. Al vele eeuwen lang ging het vieren van de heidense vruchtbaarheidsfeesten gepaard met het opsmukken en vereren van de bomen. Dit gebruik vinden we vandaag de dag niet alleen terug in het opsmukken van de kerstboom, maar ook de meiboom op het dorpsplein en niet te vergeten de versierde paastakjes. **De boom zorgde als symbool voor de vruchtbaarheid** ervoor, dat het vee zich vermenigvuldigde en de vrouwen werden gezegend met kinderen. Deze boomrituelen zoals de kerstbomen in de kerk zijn echter **een gruwel in de ogen van Adonai**, want reeds in TeNaCH [het z.g. Oude Testament], waarschuwt de profeet Yir'm'yahu [Jeremia] voor deze heidense praktijken: *“Zo zegt de Eeuwige: Gewent u niet aan de weg der volken en schrikt niet voor de tekenen aan de hemel, omdat de volken daarvoor schrikken. Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, arbeid van werkmanshanden met de bijl, met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt”* (v'hymry Yir'm'yahu [Jeremia] 10:2-4). - Helaas hebben de protestanten deze en andere heidense praktijken, die toen de rooms-katholieke kerk zijn binnengeslopen, ook na de reformatie laten voortbestaan. Niet alleen wat de rituelen en tradities betreft, maar vooral de datum waarop het gevierd wordt. Het joelfeest begon in de nacht van de 24^e op de 25^e december en duurde twaalf nachten. Tegenwoordig kent men de “kerstkring”, die begint met de feestelijke nachtmis op 24 december en eindigt met Driekoningen op 6 januari. Dat dit absoluut niets met de historische gebeurtenis in Betlehem te maken heeft ligt voor de hand! Ik heb een keer in een christelijk blad gelezen, dat “de Here Jezus er erg verdrietig om is, dat op Zijn geboortefeest tegenwoordig niet meer Hij zelf, maar de kerstman centraal staat!” Maar eigenlijk kan men het beter omdraaien: Yeshua is er juist erg verdrietig om, dat men reeds eeuwenlang Zijn geboortefeest viert op de feestdag van de kerstman! Het zou dus **echt bijbels** zijn, als men de geboorte van Yeshua niet meer eind december, maar eind september zou herdenken en dan natuurlijk zonder kerstboom!

Geboorte Yeshua in de maand Tishri

De Eeuwige heeft niet voor niets uitgerekend de maand Tishri [september/oktober] gekozen voor Zijn komst in het vlees. In deze maand vinden namelijk drie van de zeven Bijbelse feesten plaats: הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה Rosh haShana, het nieuwjaarsfeest. Het is de dag waarop de bazuin geblazen wordt. Het is de eerste scheppingsdag en tevens de dag van de wederkomst van Yeshua (daarover volgt een aparte Bijbelstudie). Daarna volgt יוֹם הַכִּפּוּרִים Yom haKipurim, de grote verzoendag. Slechts Yeshua kon deze grote verzoening tussen mens en G'd tot stand brengen. En תְּשׁוּבָה Sukot, het loofhuttenfeest, ter herdenking van de tocht door de woestijn. Wij worden met dit feest herinnerd aan onze eigen woestijntocht in dit aardse leven

en de loofhutten geven aan hoe kwetsbaar wij zijn zonder Yeshua. Dus de maand september geeft genoeg symboliek voor de komst van Yeshua. Maar is dit ook historisch aanwijsbaar? Jazeker! Tot deze conclusie komen wij, als wij de Joodse geschriften nauwkeurig bestuderen. De echtgenoot van Elisheva [Elizabeth], de priester Zechar'ya [Zacharias], had namelijk in de maand Tamuz [juni/juli] tempeldienst toen de engel Gavri'el [Gabiël] aan hem verscheen.

Enkele dagen daarna werd Elisheva zwanger en zes maanden later verscheen Gavri'el eveneens aan Miryam [Maria]. Ruach haQodesh [de Heilige Geest] kwam over haar en zij werd toen ook zwanger. Dat gebeurde dus in de maand Tevet [december/januari]. Als wij negen maanden verder tellen, kan Yeshua dus alleen in de maand Tishri (september/oktober) geboren zijn. Hoe kunnen we nu precies weten, wanneer Zechar'ya de tempeldienst moest verrichten? Welnu! In Lucas 1:5 lezen wij: *"Er was in de dagen van Herodes, de koning van Yehuda [Judea], een priester, genaamd Zechar'ya, behorende tot de afdeling van Aviya [Abia], en zijn vrouw was uit de dochters van Aharon [Aäron] en haar naam was Elisheva [Elisabeth]."* - Uit deze tekst blijkt, dat Zechar'ya tot de afdeling van Aviya behoorde. Iets verderop lezen wij: *"En het geschiedde, toen hij de priesterdienst voor G'd verrichtte in de beurt zijner afdeling, dat hij door het lot werd aangewezen, volgens de regel van de priesterdienst, om de tempel van Adonai binnen te gaan en het reukoffer te brengen."* - Om te zien, wanneer de afdeling van Aviya, waartoe Zechar'ya behoorde, aan de beurt was, moeten wij het boek a ,ymyh yrbd Div'rei haYamim alef [1 Kronieken] 24:1-5 raadplegen: *"De afdelingen der zonen van Aharon. De zonen van Aharon waren Nadav, Avihu, El'azar en Itamar. Nadav en Avihu stierven nog voor hun vader, zonder zonen te hebben, zodat El'azar en Itamar het priesterambt bekleedden. David, Tzadoq -uit de zonen van El'azar - en Achimelech - uit de zonen van Itamar - verdeelden hen voor hun ambtswerk in dienstgroepen. Toen bleek het, dat de zonen van El'azar meer groepshoofden hadden dan de zonen van Itamar; daarom deelde men hen aldus in: zestien hoofden voor de families van de zonen van El'azar, en acht voor de families van de zonen van Itamar. Men deelde hen in bij loting, de ene groep zowel als de andere, omdat er oversten van het heiligdom - oversten G'ds - zowel onder de zonen van El'azar als onder de zonen van Itamar waren"* (24:1-5). Het waren dus in totaal 24, en om de beurt, per 14 dagen, verrichtten zij de tempeldienst. *"Het eerste lot nu viel op Yehoyariv, het tweede op Yedaya, het derde op Charim, het vierde op S'orim, het vijfde op Malkiya, het zesde op Miyamin, het zevende op Haqotz, het achtste op Aviya..."* (24:7-10). Aviya, de dienstgroep van Zechar'ya, wordt in vers 10 als achtste genoemd en daaruit kunnen wij afleiden, dat Zechar'ya in de maand juli de taak had om in de tempel te dienen. Het Bijbelse jaar begint immers met de maand Nisan (maart/april) en wordt opgevolgd door Iyar (april/mei). Daarna komt Sivan (mei/juni) en de vierde maand, waarin dus de achtste groep tempeldienst had, was Tamuz (juni/juli). Het was derhalve dus begin juli, dat de engel Gavri'el in de tempel aan Zechar'ya verscheen om hem de geboorte van zijn zoon Yochanan aan te kondigen. Kort daarna werd zijn vrouw Elisheva zwanger en zes maanden later, begin januari kwam Ruach haQodesh (de Heilige Geest) over Miryam [Maria] en zij werd eveneens zwanger (Lucas 1:26). Yeshua haMashiach [Jezus Christus] werd negen maanden later, dus in september geboren. Maar op welke dag precies? Wanneer moeten we dIvmh gx Chag haMolad, het feest van Zijn geboorte, dan wel vieren als het niet op 25 december kan zijn? Yom Kipur, de grote verzoendag, is het meest waarschijnlijk, want met Zijn geboorte is immers de grote verzoening begonnen. Rosh haShana, de nieuwjaarsdag, kan ook, want Hij heeft een nieuw begin gemaakt. Bovendien zal dit tevens ook de dag van Zijn tweede komst zijn. Sukot kan niet, want als alle Joden op dit pelgrimsfeest naar Jeruzalem moesten gaan, konden zij onmogelijk in verband met de volkstelling ieder naar zijn plaats van herkomst gegaan zijn om zich daar te laten inschrijven. Welnu, ik ben van mening, dat het weinig uitmaakt op welke dag in de maand september wij de komst van onze Joodse Verlosser herdenken.

De viering van het kerstfeest wordt immers noch in B'rit haChadasha (het Nieuwe Testament) noch in TeNaCH (het Oude Testament) vermeld. Het gaat er dus op de eerste plaats niet om **WANNEER** de Mashiach is gekomen, maar **DAT** Hij is gekomen en dat Hij heel **SPOEDIG ZAL WEDERKEREN!** Als u **DAT** gelooft en Yeshua **NU** aanvaardt als uw door de profeten in TeNaCH beloofde Verlosser, dan is Hij **HEDEN** (haYom) tot u gekomen en dan mag u de tekst uit Lucas 2:10-11 ook persoonlijk opvatten: *"Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is **HEDEN** de Heiland geboren, namelijk de Mashiach, de Heer, in de stad van David!"*

Werner Stauder

